

У Х В А Л А

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням Ярошука Василя Григоровича щодо офіційного тлумачення положення пункту 1 частини другої статті 17 Кодексу адміністративного судочинства України

м. К и ї в
25 квітня 2016 року
№ 28-у/2016

Справа № 2-16/2016

Конституційний Суд України у складі суддів:

Бауліна Юрія Васильовича – головуючого,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Касмініна Олександра Володимировича,
Кривенка Віктора Васильовича,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Мойсика Володимира Романовича,
Саса Сергія Володимировича – доповідача,
Сергейчука Олега Анатолійовича,
Сліденка Ігоря Дмитровича,
Тупицького Олександра Миколайовича,
Шевчука Станіслава Володимировича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням Ярошука Василя Григоровича щодо офіційного тлумачення положення пункту 1 частини другої статті 17 Кодексу адміністративного судочинства України.

Заслухавши суддю-доповідача Саса С.В. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Ярощук В.Г. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положення пункту 1 частини другої статті 17 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – Кодекс), згідно з яким юрисдикція адміністративних судів поширюється на публічно-правові спори, зокрема спори фізичних чи юридичних осіб із суб'єктом владних повноважень щодо оскарження його рішень (нормативно-правових актів чи правових актів індивідуальної дії), дій чи бездіяльності, в аспекті питання, „чи поширюється юрисдикція адміністративних судів на спори фізичних чи юридичних осіб із суб'єктом владних повноважень щодо оскарження його рішень, що застосовуються одноразово, і які після реалізації вичерпують свою дію фактом їх виконання і з прийняттям яких виникають правовідносини, пов'язані з реалізацією певних суб'єктивних прав та охоронюваних законом інтересів (зокрема, рішень про передачу земельних ділянок у власність чи користування, у тому числі укладення договору оренди)“.

Необхідність в офіційному тлумаченні положення пункту 1 частини другої статті 17 Кодексу зумовлена неоднозначним, на думку автора клопотання, застосуванням вказаного положення судами України при розгляді справ, предметом яких є рішення суб'єктів владних повноважень щодо передачі у власність та оренду земельних ділянок, що призвело до порушення його права на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів місцевого самоврядування, закріпленого частиною першою статті 55 Конституції України.

На підтвердження своєї позиції суб'єкт права на конституційне звернення надав копії судових рішень Вищого адміністративного суду України від 13 листопада 2014 року, від 4 грудня 2014 року, від 12 листопада 2015 року та Верховного Суду України від 28 січня 2014 року, від 4 лютого 2014 року, від 11 листопада 2014 року, від 6 жовтня 2015 року.

2. Конституційний Суд України, вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям Третьою колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 7 квітня 2016 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пункту 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“, виходить з такого.

2.1. Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційне звернення має містити обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень Конституції України або законів України (пункт 4 частини другої статті 42); підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод (стаття 94).

Аналіз судових рішень, копії яких долучено до конституційного звернення, вказує на те, що положення пункту 1 частини другої статті 17 Кодексу застосовано лише в постанові Вищого адміністративного суду України від 12 листопада 2015 року у справі, в якій Ярошук В.Г. був стороною; в інших судових рішеннях наведене положення не застосовувалося. Конституційний Суд України неодноразово зазначав, що надані суб'єктом права на конституційне звернення матеріали, у яких відповідні положення Конституції України або законів України не застосовувалися, не можуть бути розглянуті Конституційним Судом України як такі, що підтверджують неоднозначне застосування таких положень судами України, іншими органами державної влади (ухвали від 26 жовтня 2011 року № 54-у/2011, від 28 листопада 2013 року № 61-у/2013).

Таким чином, суб'єкт права на конституційне звернення не довів неоднозначного застосування положення пункту 1 частини другої статті 17 Кодексу, що є підставою для відмови у відкритті конституційного

провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом.

2.2. В Основному Законі України визначено вичерпний перелік питань, що належать до повноважень Конституційного Суду України, зокрема офіційне тлумачення Конституції України та законів України (статті 147, 150).

Автор клопотання просить дати відповідь на питання, „чи поширюється юрисдикція адміністративних судів на спори фізичних чи юридичних осіб із суб’єктом владних повноважень щодо оскарження його рішень, що застосовуються одноразово, і які після реалізації вичерпують свою дію фактом їх виконання і з прийняттям яких виникають правовідносини, пов’язані з реалізацією певних суб’єктивних прав та охоронюваних законом інтересів (зокрема, рішень про передачу земельних ділянок у власність чи користування, у тому числі укладення договору оренди)“, тобто надати юридичну консультацію щодо правозастосування положення пункту 1 частини другої статті 17 Кодексу.

Конституційний Суд України неодноразово наголошував, що надання консультацій чи роз’яснень з питань правозастосування не належить до його повноважень (ухвали від 31 березня 2010 року № 15-у/2010, від 14 жовтня 2014 року № 88-у/2014, від 13 травня 2015 року № 19-у/2015).

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 3 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – непідвідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150, 153 Конституції України, статтями 42, 45, 50, 94 Закону України „Про Конституційний Суд України“, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням Ярошука Василя Григоровича щодо офіційного тлумачення положення пункту 1 частини другої статті 17 Кодексу адміністративного судочинства України на підставі пунктів 2, 3 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом; невідповідність Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ